

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 30.11.2016
COM(2016) 765 final

2016/0381 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne

(EØS-relevant tekst)

{SWD(2016) 408 final}

{SWD(2016) 409 final}

{SWD(2016) 414 final}

{SWD(2016) 415 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

"Energieffektivitet først" er et centralt princip i forbindelse med energiunionen, og dette forslag omsætter det i praksis.

En af måderne, hvorpå energieffektiviteten kan forbedres, er at udnytte det enorme potentiale for effektivitetsgevinster i byggesektoren, som er den største enkelte energiforbruger i Unionen med et forbrug på 40 % af den endelige energi. Omkring 75 % af bygninger er energimæssigt ineffektive, og afhængigt af medlemsstaten er det kun 0,4-1,2 % af den samlede bygningsmasse, der renoveres hvert år.

Hovedformålet med dette forslag er at fremskynde den omkostningseffektive renovering af eksisterende bygninger, og det er en "win-win"-mulighed for EU's økonomi som helhed. Faktisk har den europæiske bygge- og anlægssektor potentialet til at adressere en række økonomiske og samfundsmæssige udfordringer med hensyn til beskæftigelse og vækst, urbanisering, digitalisering, demografiske forandringer og samtidig også energi- og klimaudfordringer.

Bygge- og anlægssektoren står for ca. 9 % af EU's BNP og 18 mio. direkte job. Bygge- og anlægsaktiviteter, der omfatter renoveringsarbejder og energimæssige opgraderinger, bidrager med en næsten dobbelt så stor værdi som konstruktionen af nye bygninger, og SMV'er bidrager med mere end 70 % af værditilvæksten i EU's bygge- og anlægssektor¹.

Med dette forslag og i overensstemmelse med ovennævnte mål ajourføres direktivet om bygningers energimæssige ydeevne² ved at:

- integrere langsigtede strategier for renovering af bygninger (energieffektivitetsdirektivets artikel 4), understøtte mobiliseringen af finansiering og skabe en klar vision for dekarbonisering af bygningsmassen frem til 2050
- opmuntre til anvendelse af IKT og intelligente teknologier for at sikre, at bygninger fungerer effektivt, og
- strømline bestemmelser, hvis de ikke har givet de forventede resultater.

Mere specifikt indebærer forslaget, at bygningsautomatik og reguleringssystemer indføres som alternativ til fysiske eftersyn, at der opmuntres til at etablere den nødvendige infrastruktur til elektromobilitet (med fokus på store kommercielle bygninger og med en fritagelse af offentlige bygninger og SMV'er), og at der indføres en intelligensindikator til at vurdere bygningens teknologiske parathed med henblik på interaktion med personerne deri og nettet og med henblik på selvstændig effektiv regulering. Denne ajourføring af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne vil også styrke sammenspillet mellem offentlig finansiering til renovering af bygninger og energiattester, og den vil fremme bekæmpelsen af energifattigdom gennem renovering af bygninger.

¹ Energy Renovation: The Trump Card for the New Start for Europe, 2015, JRC.

² EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.

Bygninger med en større ydeevne betyder større komfort og velvære for brugerne og forbedrer sundheden ved at reducere dødelighed og sygdom som følge af dårligt indeklima. Tilstrækkeligt opvarmede og ventilerede boliger afhjælper negative sundhedseffekter forårsaget af fugt, især blandt de mest sårbare grupper som f.eks. børn og ældre og personer, som allerede lider af en sygdom.

Bygningers energimæssige ydeevne har også en stor indvirkning med hensyn til overkommelige boligpriser og energifattigdom. Energibesparelser og forbedringer af energieffektiviteten i boligmassen vil kunne gøre det muligt for mange husstande at slippe fri af energifattigdom. Dette forslag vil kunne bidrage til at få mellem 515 000 og 3,2 mio. husstande i EU ud af energifattigdom (ud af samlet 23,3 mio. husstande, der lever i energifattigdom – Eurostat).

For at sikre den maksimale effekt af dette forslag vil initiativet om intelligent finansiering af intelligente bygninger bidrage til at mobilisere og åbne op for private investeringer i en større skala. På grundlag af investeringsplanen for Europa, herunder Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer og de europæiske struktur- og investeringsfonde, vil dette initiativ understøtte den effektive anvendelse af offentlige midler og støtte projektiværksættere og investorer gennem mere hjælp til projektudvikling og flere mekanismer til sammenlægning af projekter, således at gode ideer bliver omsat i praksis. I sidste ende vil initiativet om intelligent finansiering af intelligente bygninger bidrage til at skabe tillid og tiltrække flere investorer til energieffektivitetsmarkedet.

Dette forslag tager hensyn til resultaterne af en revisionsproces på grundlag af en bred offentlig høring, undersøgelser og møder med interesserede parter og støttes af en evaluering og en konsekvensanalyse.

Kun de af direktivets artikler, som det er nødvendigt at ajourføre med henblik på 2030-tidsrammen, er omfattet af dette forslag.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Den vurdering, der blev foretaget forud for denne gennemgang, konkluderede, at direktivet om bygningers energimæssige ydeevne er i overensstemmelse med andre dele af EU-lovgivningen. Forslaget er også i overensstemmelse med andre dele af pakken om ren energi for alle europæere, f.eks. den nye forordning om forvaltning og ajourføringen af lovgivningen om vedvarende energi. Direktivet om bygningers energimæssige ydeevne vil bidrage direkte til det foreslåede mål i energieffektivitetsdirektivet om 30 % større energieffektivitet i 2030. Det supplerer de foranstaltninger, som medlemsstaterne skal træffe i henhold til energieffektivitetsdirektivet samt EU's lovgivning om produkters energieffektivitet. Lovgivningen om energimærkning og miljøvenligt design fastsætter krav til energieffektiviteten af bygningsrelaterede produkter såsom kedler, medens medlemsstaterne fastsætter mindstekrav til den energimæssige ydeevne for installerede, moderniserede eller udskiftede bygningsdele i medfør af deres nationale bygningsreglementer. Bygningsdele består normalt af flere produkter, f.eks. består et varmeanlæg af en kedel, rørledninger og reguleringsudstyr. Overensstemmelsen sikres fra sag til sag under processen med at udforme specifikke krav til miljøvenligt design og/eller energimærkning som led i gennemførelsesforanstaltningerne, idet der tages hensyn til kravene i direktivet om bygningers energimæssige ydeevne. F.eks. blev det besluttet ikke at fastsætte krav til miljøvenligt design for varmeisolering, da det allerede er omfattet af den nationale gennemførelse af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

- **Retsgrundlag**

Direktivet om bygningers energimæssige ydeevne bygger på artikel 194, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der er retsgrundlaget for Unionens politik til fremme af energieffektivitet og energibesparelser. Da traktaten indeholder et specifikt retsgrundlag med hensyn til energi, er det passende at anvende dette.

- **Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)**

Der er flere grunde til, at en kollektiv EU-tilgang er nyttig.

For det første ligger merværdien ved at behandle bygningers energimæssige ydeevne på EU-plan primært i, at der skabes et indre marked, at det bidrager til EU's konkurrenceevne og at det udnytter synergivirkningerne med klimapolitikken og moderniseringen af de nationale forskrifter i byggesektoren i hele EU.

For det andet har den finansielle sektor behov for mere sammenlignelige energipræstationsmålinger for hele EU. Finansielle institutioner har klart tilkendegivet, at der er behov for en indsats, både nationalt og lokalt og på EU-plan, for at øge de offentlige og private investeringers effektivitet og bidrage til udviklingen af attraktive finansielle produkter på markedet.

For det tredje, selv om lande har forskellige bygningsreglementkrav, bygningstypologier og lokale jord- og klimaforhold, er der også multinationale brugere. Ejere af kæder af tjenesteudbydere (f.eks. supermarkeder eller hoteller) har bedt om mere harmoniserede og sammenlignelige metoder til certificering af bygningers energimæssige ydeevne.

Endelig fører EU's indsats til en modernisering af nationale bestemmelser inden for byggesektoren, hvilket åbner bredere markeder for innovative produkter og muliggør omkostningsbesparelser. Før vedtagelsen af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne i 2002 havde mange medlemsstater ikke energieffektivitetskrav eller instrumenter til fremme af energieffektivitet i deres lovgivning og bygningsreglementer. Som følge af direktiverne fra 2002 og 2010 har alle medlemsstater nu energieffektivitetskrav for eksisterende og nye bygninger i deres bygningsreglementer. Direktivet om energimæssig ydeevne fra 2010 har medført en betydelig modernisering af nationale bygningsreglementer via indførelsen af begrebet omkostningsoptimering fulgt af vedtagelsen af krav vedrørende næsten energineutrale bygninger.

De foreslåede ændringer er i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og medlemsstaterne bevarer den samme fleksibilitet som i dag, der giver mulighed for tilpasning til nationale forhold og de lokale forhold (f.eks. bygningstypen, klima, omkostninger for sammenlignelige vedvarende teknologier og tilgængelighed, optimal kombination med foranstaltninger på efterspørgselssiden, bebyggelsestæthed osv.).

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går de foreslåede ændringer ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå de fastlagte mål.

Som forklaret i det foregående er EU's politik for energieffektivitet blevet udvidet med forsigtighed, så indgrebene er begrænset til områder, hvor de er nødvendige for at nå energieffektivitetsmålene. Dette behandles i konsekvensanalysens afsnit 3. Ændringernes omfang er begrænset til de aspekter, der kræver handling på EU-niveau.

- **Valg af retsakt**

Et direktiv er det bedst egnede instrument til at sikre, at medlemsstaterne efterlever bestemmelserne, samtidig med at de får råderum til at foretage en tilpasning til de forskellige nationale og regionale forhold. En forordning ville ikke give mulighed for denne fleksibilitet. En række medlemsstater og interesseparter har gjort det meget klart i løbet af høringen, at denne kombination af håndhævelse og fleksibilitet er den bedste kombination og det rette instrument for politikkerne på dette område.

Da dette forslag desuden ændrer et eksisterende direktiv, er et ændringsdirektiv det mest hensigtsmæssige instrument.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

• Efterfølgende evalueringer af gældende lovgivning

Evalueringerne viser, at direktivet er effektivt og opfylder de generelle og specifikke mål. Gennemførelsen til dato viser generelt set gode resultater for de fire andre analyserede kriterier: effektivitet, relevans, sammenhæng og EU-merværdi.

Evalueringen påviste følgende vigtige resultater og erfaringer vedrørende gennemførelsen og mulighederne for at forbedre funktionen af visse bestemmelser og drage fordel af de teknologiske fremskridt til at fremskynde dekarboniseringen af bygninger.

De vigtigste resultater

Der er dokumentation for ca. 48,9 Mtoe yderligere endelige energibesparelser i 2014 i forhold til referenceåret 2007 i direktivet om bygningers energimæssige ydeevne. Disse besparelser fandt hovedsageligt sted inden for rammerne af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne - rumopvarmning, rumkøling og varmt brugsvand — og en væsentlig del kan tilskrives faktorer påvirket af politiske indgreb.

Tallet på 48,9 Mtoe i 2014 synes derfor i overensstemmelse med konsekvensanalysen fra 2008, som støttede direktivet om bygningers energimæssige ydeevne og skønnede, at direktivet ville føre til 60 til 80 Mtoe endelige energibesparelser inden 2020.

Evalueringen viser, at den generelle opbygning af direktivet, som kombinerer minimumskrav og certificering, fungerer, navnlig for nye bygninger. Valget af metoden med omkostningsoptimering til at styre de eksisterende nationale krav til energimæssig ydeevne i retning af omkostningseffektive niveauer har vist sig at være en effektiv fremgangsmåde.

Målet om, at alle nye bygninger skal være næsten energineutrale senest i 2020, har sikret en fremtidssikret vision for branchen og interesseparterne har mobiliseret i overensstemmelse hermed. Imidlertid mangler der samme ambitionsniveau for eksisterende bygninger.

Følgelig er der stadig et betydeligt potentiale for omkostningseffektive energibesparelser i bygningssektoren. Den største udfordring i de kommende årtier vil være at øge antallet, kvaliteten og effektiviteten af bygningsrenoveringer. De langsigtede renoveringsstrategier, der er udarbejdet af medlemsstaterne i medfør af artikel 4 i direktivet om energieffektivitet burde føre til et øget antal renoveringer ved at mobilisere finansiering og investeringer i bygningsrenovering. Strategierne bør omfatte en klart fremadrettet vision med perspektiver for 2030 og 2050, der sender tilstrækkelige markedssignaler til husstande, bygningsejere/forvaltere, erhvervslivet og investorer.

Certificering af bygningers energimæssige ydeevne leverer et efterspørgselsstyret markedssignal for energieffektive bygninger og når sit mål, nemlig at tilskynde forbrugerne til at købe eller leje energieffektive bygninger. Evalueringen viser dog, at nationale

certificeringsordninger og uafhængige kontrolsystemer stadig er på et tidligt stade i flere medlemsstater og de kunne gøres mere nyttige.

På grund af forskelligartetheden og opsplittningen af byggesektorens værdikæde er det fortsat en udfordring at fremskaffe pålidelige data om bygningskarakteristika, energiforbrug og de finansielle virkninger af renovering i form af omkostningsbesparelser eller aktivers værdi. Denne omfattende mangel på data har negative konsekvenser for markedets opfattelse af potentialet for omkostningseffektive energibesparelser i EU's bygningsmasse samt direktivets håndhævelse, overvågning og evaluering. Eksisterende registre/databaser over energiattester kan være et vigtigt instrument til bedre overholdelse, bedre viden om bygningsmassen og bedre orientering af politikerne og støtte til de beslutninger, der træffes af markedsaktørerne.

Plads til forbedringer

Evalueringen viser forholdsvis begrænsede lovgivningsmæssige mangler. Der er dog mulighed for forenkling og strømlining af forældede krav og for at styrke overholdelsen gennem en finjustering af de eksisterende bestemmelser og en bedre sammenkædning af dem med finansiell støtte. Herudover er der behov for at ajourføre direktivet i lyset af den teknologiske udvikling og at øge antallet af bygningsrenovationer og samtidig støtte dekarboniseringen af bygninger på længere sigt.

Evalueringen viste, at der er aspekter af den nationale gennemførelse og anvendelse, som kunne videreudvikles gennem bedre håndhævelse, overvågning af overholdelsen og evaluering. Det blev også konstateret, at der er muligheder for at forenkle og modernisere forældede bestemmelser og strømline eksisterende bestemmelser i lyset af den teknologiske udvikling, herunder navnlig:

- kravet om at vurdere de tekniske, miljømæssige og økonomiske muligheder for at benytte højeffektive alternative systemer, jf. artikel 6, stk. 1 i direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, er i praksis overflødigt, da forpligtelsen til, at alle nye bygninger skal være næsten energineutrale, indirekte forudsætter en vurdering af lokalt tilgængelige højeffektive alternative systemer. Dette krav i artikel 6, stk. 1, bliver en unødvendig byrde og udgår derfor;
- det regelmæssige eftersyn af varme- og klimaanlæg i henhold til artikel 14 og 15 i direktivet om bygningers energimæssige ydeevne sikrer, at bygninger fungerer effektivt over længere tid. Muligheden for alternative foranstaltninger udgår, da disse ikke har vist sig at være effektive, og erstattes af muligheden for elektroniske overvågnings- og reguleringssystemer, som har vist sig at være et omkostningseffektivt alternativ til eftersyn.

Faktisk giver teknologisk fremskridt i retning af mere "intelligente" bygningsinstallationer mulighed for at støtte en mere effektiv gennemførelse af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne og skaber også forudsætninger for: at give oplysninger til forbrugerne og investorerne om det operationelle energiforbrug, at tilpasse til brugernes behov, at gøre forvaltningen af bygningerne effektiv og nem, at give mulighed for ladestationer til elbiler, at agere vært for energilagring og at støtte efterspørgselsreaktion i et moderniseret elmarked.

• Høringer af interesserede parter

Evalueringen begyndte i juni 2015. Analysen så på tidligere og nuværende resultater og byggede på en vurdering af udbytte, resultater og virkninger af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne for så vidt angår dets effektivitet, virksomhed, relevans, sammenhæng og merværdi ved en indsats på EU-plan. En gennemgang af litteraturen, oplysninger om gennemførelsen af de nuværende politikker, analyse af tidligere

overvågnings- og evalueringsaktiviteter, input fra interesseparterne og specifikke undersøgelser og projekter har været de vigtigste informationskilder.

De interesserede parter er blevet hørt via:

- en åben internetbaseret offentlig høring, som varede fra den 30. juni 2015 til den 31. oktober 2015
- mere specifikke høringer af medlemsstaterne i henhold til direktivets artikel 19 blev gennemført navnlig via et samordnet aktion-møde i medfør af direktivet den 26. og 27. november 2015 og et møde i Udvalget for Gennemførelse af Direktivet om Bygningers Energimæssige Ydeevne den 1. februar 2016
- tematiske tekniske workshops om specifikke emner, som blev afholdt fra juni 2015 til januar 2016
- et arrangement for interesseparterne den 14. marts 2016.

Internethøringen sluttede den 31. oktober 2015, og opsummerede resultater af de 308 indkomne svar kan tilgås online³. Mere end halvdelen (58 %) af respondenterne var organisationer, der hovedsagelig repræsenterede bygge- og anlægssektoren, fulgt af virksomheder (20 %), der opererer i medlemsstaterne. Enkeltpersoner, offentlige myndigheder og andre udgjorde 7-8 % af respondenterne.

De fleste af respondenterne mener, at direktivet om bygningers energimæssige ydeevne har opstillet en god ramme for at forbedre bygningers energimæssige ydeevne, og at det har skabt øget bevidsthed om energiforbruget i bygninger, hvilket har givet det en mere fremtrædende rolle i energipolitikken. Dets bidrag til energi- og klimamålene for 2030 og 2050 blev anerkendt. Et flertal af respondenterne mener, at direktivet om bygningers energimæssige ydeevne har været en succes, mens en tredjedel mener, at det ikke har. Flere respondenter påpegede, at det er for tidligt at sige, hvor vellykket direktivet om bygningers energimæssige ydeevne er, da det er vanskeligt at isolere virkningen af direktivet. Andre mener, at direktivet ikke er så effektivt, som det kunne være i betragtning af det enorme potentiale for forbedring af energiforbruget, som stadig findes i byggesektoren.

I de negative svar nævntes som årsager til den begrænsede effektivitet den forsinkede og inkonsekvente gennemførelse i medlemsstaterne, energiattesters dårlige kvalitet, langsom udbredelse af foranstaltninger og et lavt antal renoveringer samt den manglende definition af næsten energineutrale bygninger og behovet for en forbedret anvendelse af finansielle instrumenter. Flere respondenter fremhæver også dårlig overholdelse og håndhævelse af foranstaltninger, mens andre anerkender, at den økonomiske krise i byggesektoren har sinket udviklingen. Flere respondenter anførte, at mens direktivet om bygningers energimæssige ydeevne har haft succes med at forbedre den energimæssige ydeevne for nye bygninger, tilskynder det ikke i tilstrækkelig grad til energieffektivitetsrenoveringer.

• **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Oplysninger om gennemførelsen af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne er også tilgængelig fra arbejdet i den samordnede aktion om direktivet⁴, den regelmæssige dialog med medlemsstaterne og arbejdet, der udføres af Udvalget for Gennemførelse af Direktivet om Bygningers Energimæssige Ydeevne.

³ Public Consultation on the Evaluation of the EPBD – Final summary report, 2015, European Commission (written by Ecofys) <https://ec.europa.eu/energy/sites/ener/files/documents/MJ-02-15-954-EN-N.pdf>

⁴ Gennemførelse af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, 2016, samordnet aktion.

Resultaterne af projekter, som finansieres under indsatsområdet "Energieffektivitet" i kapitlet "Sikker, ren og effektiv energi" under Horisont 2020 og forgængeren, programmet om intelligent energi for Europa, blev analyseret⁵, og der er henvist til dem, hvor det var relevant.

Ud over de høringsaktiviteter, der er blevet gennemført af Europa-Kommissionen, gjorde evalueringen brug af andre informationskilder, f.eks. forskningsdokumenter, der er fundet ved litteraturgennemgang.

- **Konsekvensanalyse**

Konsekvensanalysen blev forelagt Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol to gange. Et udkast af 1. juli 2016 modtog en positiv udtalelse den 26. juli. Resuméet af konsekvensanalysen og to udtalelser fra Udvalget findes på Kommissionens websted⁶.

Der ses i konsekvensanalysen på følgende løsningsmodeller:

Ingen ændringer

Referencescenariet i for direktivet indebærer ingen yderligere foranstaltninger ud over de eksisterende. Det indebærer, at det nuværende direktiv og relaterede lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige instrumenter fortsat bliver gennemført som nu. Denne fremgangsmåde vil kunne suppleres med foranstaltninger til maksimering af direktivets virkning. Udveksling af god praksis stimuleret af platforme (f.eks. samordnet aktion) kunne bidrage til at forbedre overholdelsen. Det antages, at dette arbejde ville fortsætte under referencescenariet.

Politiske løsningsmodeller

De fleste af de foreslåede foranstaltninger kan gennemføres ved hjælp af "blød" lovgivning (model I) og/eller målrettede ændringer (model II). Nogle foranstaltninger går ud over den nuværende retlige ramme og kræver grundlæggende revision af det nuværende direktiv (model III).

Løsningsmodel I: En bedre gennemførelse og yderligere vejledning

I denne løsningsmodel overvejes en række forslag, som styrker gennemførelsen af de eksisterende lovgivningsmæssige rammer uden at ændre direktivet. Den bygger på det arbejde, der gøres på EU-plan og på nationalt og regionalt plan for aktivt at gennemføre direktivet. Den går et skridt videre end referencescenariet ved at foreslå blød lovgivning og retningslinjer, som kan forbedre gennemførelsen og håndhævelsen af lovgivningen, og som kan tilskynde til brugen af frivillige foranstaltninger, som endnu ikke er blevet udnyttet af medlemsstaterne.

Løsningsmodel II: Bedre gennemførelse, herunder målrettede ændringer for at styrke de nuværende bestemmelser

Denne løsningsmodel omfatter forslagene i løsningsmodel I, men går endnu videre og kræver målrettede ændringer af det nuværende direktiv for bedre at afhjælpe årsagerne til problemerne. I modsætning til løsningsmodel III er denne løsningsmodel fortsat i overensstemmelse med rammerne for det nuværende direktiv om bygningers energimæssige

⁵ God praksis inden for energieffektivitet, SWD(2016).

⁶ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm#ener

ydeevne, med bedre information til slutbrugerne og passende mindstekrav til ydeevnen for at undgå suboptimale bygningsinterventioner.

Løsningsmodel III: Bedre gennemførelse med yderligere harmonisering og et højere ambitionsniveau

Denne løsningsmodel er den mest ambitiøse og rækker ud over den nuværende tilgang i direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, idet ejere af bygninger pålægges at renovere deres bygninger.

Sammenligningen af de tre løsningsmodeller førte til følgende konklusioner:

- Løsningsmodel I fokuserer på fortsat håndhævelse af det nuværende direktiv og samtidig understøtning af medlemsstaterne ved at yde vejledning og bistand. Det vil ikke være muligt at udnytte de muligheder for forbedringer, der blev konstateret i evalueringsrapporten og den offentlige høring, med sigte på nemmere at fjerne hindringer for energieffektivitet i bygninger.
- Løsningsmodel III omfatter ambitiøse foranstaltninger til forøgelse af antallet af renoveringer og dermed er virkningen meget stor. Den indfører en væsentlig ændring i byggesektoren, navnlig ved at gøre det obligatorisk at renovere tusindvis af bygninger. Denne foranstaltning giver dog anledning til nogle problemstillinger, som f.eks. obligatorisk investering, som måske ikke anses for omkostningseffektive i et økonomisk perspektiv. Det giver også anledning til praktiske problemer (f.eks. yderligere harmonisering af beregningsmetoder for energimæssig ydeevne eller energiattester) og kunne antages ikke at overholde subsidiaritetsprincippet fuldt ud (f.eks. forpligtelser til at renovere bygninger ved ejer- eller lejerskifte, offentlig finansiel støtte til obligatorisk varmerenovering af bygninger og obligatoriske kurser for bygherrer og installatører).
- Løsningsmodel II foretrækkes, da den er bedst afstemt efter resultaterne og konklusionerne fra evalueringen af direktivet om bygningers energimæssige ydeevne og de eksisterende rammer. Den indfører væsentlige forbedringer og forenklinger af direktivet og de overordnede lovrammer, og den vil forbedre bygningers energimæssige ydeevne ved hjælp af målrettede ændringer, samtidig med at den giver en høj grad af fleksibilitet ved gennemførelsen på nationalt niveau. Dette gøres på følgende måde:
 - Den gør det muligt at bevare det nuværende forsigtige omfang, der underligger EU's indsats inden for bygningers effektivitet, og samtidig sikre opfyldelsen af nærheds- og proportionalitetsprincippet samt omkostningseffektivitet, der giver medlemsstaterne en betydelig fleksibilitet.
 - Den bevarer de vigtigste mål, principper og den generelle struktur i direktivet, som fungerer godt og støttes af interesseparterne, herunder medlemsstaterne.
 - Løsningsmodellen omfatter kun målrettede ændringer, således at den fortsætter gennemførelsen af de centrale bestemmelser i det nuværende direktiv, der allerede giver resultater og er omkostningseffektive.
 - Den afbalancerer retningslinjer og begrænsede retlige ændringer, så der indføres nye målrettede bestemmelser, navnlig for eksisterende bygninger og forbindelsen til finansiering.

Som opfølgning til EU-strategien for lavemissionsmobilitet og med udgangspunkt i eksemplet fra visse medlemsstater foreslås med den foretrukne løsningsmodel også en foranstaltning til

at støtte udviklingen af elektromobilitet og bidrage yderligere til dekarbonisering af økonomien.

De forventede virkninger er beskrevet i det følgende:

- Økonomisk virkning: en svagt positiv indvirkning på væksten, drevet af de ekstra investeringer i energieffektivitet og reduktion af energiimport, et boost til bygge- og anlægssektoren, som i høj grad er knyttet til yderligere investeringer, og positive virkninger for isolerings- og planglassektoren samt investeringer i bygningsrenovering til gavn for navnlig SMV.
- Samfundsmæssig virkning: indvirkningen på beskæftigelsen vil følge et lignende mønster som for BNP, om end i mindre målestok. En betydelig forbedring af indeklimaet vil reducere dødelighed, sygelighed og sundhedsudgifter. Der forventes en moderat positiv indvirkning på energifattigdom.
- Miljøvirkning: Drivhusgasemissionerne falder lidt i alle medlemsstater.

- **Måltrettet regulering og forenkling**

Tilsammen vil foranstaltningerne i den foretrukne løsningsmodel mindske den administrative byrde for direktivet om bygningers energimæssige ydeevne med 98,1 mio. EUR pr. år. Beregningen af virkningen af den administrative byrde i forbindelse med den foretrukne løsning findes i bilag 9 til konsekvensanalysen.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for EU-budgettet.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Med dette forslag foretages der ingen ændringer af medlemsstaternes nuværende rapporteringsforpligtelser. Lovgivningsforslaget om forvaltning af energiunionen vil sikre, at der etableres et gennemsigtigt og pålideligt system til planlægning, rapportering og overvågning på grundlag af integrerede nationale energi- og klimaplaner og strømlinede statusrapporter fra medlemsstaterne, hvori gennemførelsen af nationale planer regelmæssigt vurderes på grundlag af energiunionens fem dimensioner. Det vil mindske den administrative byrde for medlemsstaterne, men vil stadig gøre det muligt for Kommissionen at overvåge medlemsstaternes fremskridt hen imod deres mål for energieffektivitet og det overordnede EU-mål.

Forslaget indfører nye forpligtelser, som vil blive overvåget, vedrørende dekarbonisering og renovering af bygninger, tekniske bygningsinstallationer, finansielle incitamenter og markedshindringer, mens det vil forenkle forpligtelser vedrørende nye bygninger og eftersyn af og rapporter om varme- og klimaanlæg.

- **Detaljeret redegørelse for forslagets bestemmelser**

Lovgivningsforslaget til en forordning om forvaltningen af Energiunionen tager sigte på at mindske og strømline medlemsstaternes rapporterings- og planlægningsforpligtelser samt Kommissionens overvågningsforpligtelser. Lovgivningsforslaget om forvaltning af energiunionen vil også indføre en iterativ proces mellem medlemsstaterne og Kommissionen,

med henblik på i fællesskab at opfylde målene for energiunionen. De planer og rapporter, som kræves ifølge lovgivningsforslaget om forvaltning, burde sætte Kommissionen i stand til at vurdere og overvåge, hvilke fremskridt der gøres i medlemsstaterne med at nå direktivets mål.

Direktivet ændres således:

- Definitionen af tekniske bygningsinstallationer i henhold til artikel 2, stk. 3, udvides til også at omfatte infrastruktur på stedet til elproduktion og elektromobilitet.
- den nuværende artikel 4 i energieffektivitetsdirektivet om bygningsrenovering flyttes til dette direktiv med henblik på bedre konsistens, og der vil derudover blive taget hensyn til spørgsmål vedrørende energifattigdom, støtte til intelligent finansiering af bygningsrenovering og en vision for dekarbonisering af bygninger senest i 2050, som omfatter specifikke milepæle for 2030. De langsigtede strategier for bygningsrenovering vil blive en del af (og være tilknyttet) de integrerede nationale energi- og klimaplaner og vil blive anmeldt til Kommissionen af medlemsstaterne inden den 1. januar 2019 for perioden efter 2020 i henhold til den procedure, der er fastsat i forordningen om forvaltning af energiunionen. Strategien vil omfatte renovering af den nationale masse af bygninger til beboelse og til andre formål
- artikel 6 om nye bygninger er forenklet ved at begrænse det til den bestemmelse, der blev identificeret i konsekvensanalysen som den nyttigste, dvs. den generelle forpligtelse til, at nye bygninger skal opfylde mindstekravene til energimæssig ydeevne. Andre bestemmelser, der var mere omstændelige, udgår.
- artikel 8 ajourføres for at tage hensyn til den ændrede definition af tekniske bygningsinstallationer. Et nyt stykke indfører krav med hensyn til:
 - (a) infrastruktur til elektromobilitet; nye erhvervsbygninger med mere end 10 parkeringspladser, og erhvervsbygninger med mere end 10 parkeringspladser, som gennemgår omfattende renoveringsarbejder, skal udstyre én parkeringsplads ud af hver 10 til elektromobilitet. Dette kommer til at gælde for alle erhvervsbygninger med mere end 10 parkeringspladser fra 2025, herunder bygninger, hvor installationen af ladestandere foretages via et offentligt udbud. Nye beboelsesejendomme med mere end 10 parkeringspladser og beboelsesejendomme, som gennemgår omfattende renoveringsarbejder, skal have forberedt kabelføring til elektrisk opladning. Medlemsstaterne skal kunne vælge at undtage bygninger, der ejes og benyttes af SMV'er, og offentlige bygninger, der er omfattet af direktivet om infrastruktur for alternative brændstoffer⁷
 - (b) styrket brug af elektronisk bygningsovervågning, -automatisering og -regulering med henblik på at strømline eftersyn og
 - (c) indførelse af en "intelligensindikator", der angiver, i hvilket omfang en bygning kan tilpasse sine funktioner til tilstedeværende personers og nettets behov, og forbedre sine resultater.
- Artikel 10 ajourføres, så der indgår to nye bestemmelser om at anvende energiattester til at vurdere besparelser fra renoveringer, der er finansieret med offentlig støtte, idet

⁷ EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1.

energiattesten før og efter renovering sammenlignes, og offentlige bygninger med et areal over en vis størrelse skal offentliggøre deres energimæssige ydeevne

- Artikel 14 og 15 om eftersyn strømlines, samtidig med at mere effektive metoder til regelmæssige eftersyn gennemføres med de ajourførte udgaver af artikel 14 og 15; disse kan i stedet anvendes til at sikre, at bygningers ydeevne bibeholdes og/eller forbedres og
- Bilag I ajourføres for at forbedre gennemsigtigheden af og sammenhængen i den måde, hvorpå energimæssig ydeevne fastsættes på nationalt eller regionalt plan, og for at tage hensyn til betydningen af indeklimaet.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV**om ændring af direktiv 2010/31/EU om bygningers energimæssige ydeevne**

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 194, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Unionen går fuldt ind for et bæredygtigt, konkurrencedygtigt, sikkert og kulstoffattigt energisystem. Energiunionen og den klima- og energipolitiske ramme for 2030 fastsætter ambitiøse unionsforpligtelser for at reducere drivhusgasemissionerne yderligere (med mindst 40 % senest i 2030 sammenlignet med 1990), øge andelen af vedvarende energi, der forbruges (mindst 27 %) og gennemføre energibesparelser på mindst 27 %, hvorved dette niveau vil blive revurderet med et EU-niveau på 30 %³ in mente, samt for at forbedre Europas energisikkerhed, konkurrenceevne og bæredygtighed.
- (2) For at nå disse målsætninger kombinerer revisionen af lovgivningen om energieffektivitet i 2016: i) en revurdering af EU's energieffektivitetsmål for 2030 som ønsket af Det Europæiske Råd i 2014, ii) en revision af de centrale artikler i direktivet om energieffektivitet og direktivet om bygningers energimæssige ydeevne og iii) en styrkelse af finansieringsmiljøet, herunder de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI-fondene) og Den Europæiske Fond for Strategiske Investeringer (EFSD), hvilket i sidste ende vil forbedre de finansielle vilkår for investeringer i energieffektivitet på markedet.
- (3) Ifølge artikel 19 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU⁴ skal Kommissionen foretage en evaluering senest den 1. januar 2017 i lyset af de erfaringer

¹ EUT C [...] af [...], s. [...].

² EUT C [...] af [...], s. [...].

³ EUCO 169/14, CO EUR 13, CONCL 5, Bruxelles, den 24. oktober 2014.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13).

og fremskridt, der er gjort under direktivets anvendelse, og om nødvendigt fremsætte forslag.

- (4) For at forberede denne evaluering har Kommissionen taget en række skridt for at indsamle dokumentation for, hvordan direktiv 2010/31/EU er blevet gennemført i medlemsstaterne, idet der er fokuseret på, hvad der fungerer, og hvad der kunne forbedres.
- (5) Resultatet af evalueringen og konsekvensanalysen viste, at en række ændringer er nødvendige for at styrke de nuværende bestemmelser i direktiv 2010/31/EU og for at forenkle visse aspekter.
- (6) Unionen har forpligtet sig til at udvikle et bæredygtigt, konkurrencedygtigt, sikkert og kulstoffattigt energisystem frem til 2050⁵. For at opfylde dette mål har medlemsstaterne og investorerne brug for milepæle, så det sikres, at bygninger dekarboniseres frem til 2050. For at sikre dekarboniseringen af bygningsmassen frem til 2050 bør medlemsstaterne fastlægge de mellemliggende trin, der er nødvendige for at nå de mellemfristede (2030) og langsigtede (2050) mål.
- (7) Bestemmelserne om langsigtede renoveringsstrategier i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU⁶ bør flyttes til direktiv 2010/31/EU, hvor de passer bedre ind i sammenhængen.
- (8) Dagsordnerne for det digitale indre marked og energiunionen bør være afstemt efter hinanden og tjene fælles mål. Digitaliseringen af energisystemet er hurtigt ved at ændre energilandskabet, fra integrationen af vedvarende energikilder til intelligente net og bygninger, som er klar til installationer med intelligente funktioner. Med henblik på at digitalisere byggesektoren bør der gives målrettede incitamenter til at fremme systemer, der er klar til intelligente funktioner, og digitale løsninger i bebyggede områder.
- (9) For at tilpasse dette direktiv til den tekniske udvikling bør beføjelsen til at vedtage retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde delegeres til Kommissionen med henblik på at supplere direktivet ved at definere intelligensindikatoren og muliggøre dens indførelse. Intelligensindikatoren bør anvendes til at måle en bygnings evne til at udnytte IKT og elektroniske systemer til at optimere sin drift og samspillet med elnettet. Intelligensindikatoren vil øge bygningsejeres og -brugeres bevidsthed om værdien af bygningsautomatik og elektronisk overvågning af tekniske bygningsinstallationer og vil skabe tillid hos personer, der opholder sig i bygningerne, hvad angår de reelle besparelser som følge af de forbedrede funktionaliteter.
- (10) Innovation og ny teknologi gør det også muligt for bygninger at yde et bidrag til den samlede dekarbonisering af økonomien. F.eks. kan bygninger fremskynde udviklingen af den infrastruktur, der er nødvendig for intelligent opladning af elektriske køretøjer, og samtidig danne grundlaget for medlemsstaterne, hvis de ønsker det, til at anvende bilbatterier som en strømkilde. For at afspejle dette mål bør definitionen af tekniske bygningsinstallationer udvides.

⁵ Meddelelse om energikøreplanen 2050 (COM(2011) 885 final).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU af 25. oktober 2012 om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 1).

- (11) Konsekvensanalysen pegede på to sæt bestemmelser, hvis mål kan nås på en mere effektiv måde end det er tilfældet nu. Det gælder for det første forpligtelsen til, før byggeri påbegyndes, at foretage en gennemførlighedsundersøgelse vedrørende højeffektive alternative systemer, som bliver en unødvendig byrde. For det andet blev det konstateret, at bestemmelser vedrørende eftersyn af varme- og klimaanlæg ikke på tilstrækkelig vis sikrer disse tekniske systemers oprindelige ydeevne og deres ydeevne over tid. Selv billige tekniske løsninger med meget korte tilbagebetalingstider, såsom hydraulisk afbalancering af varmeanlægget og installation/udskiftning af defekte termostatventiler, tages der ikke tilstrækkeligt højde for i dag. Bestemmelser vedrørende eftersyn ændres for at sikre bedre eftersynsresultater.
- (12) Navnlig for store anlæg har bygningsautomatik og elektronisk overvågning af tekniske bygningsinstallationer vist sig at være en effektiv erstatning for eftersyn. Montering af sådant udstyr bør betragtes som det mest omkostningseffektive alternativ til eftersyn for store erhvervsbygninger og boligblokke af en størrelse, som muliggør en tilbagebetalingsperiode på mindre end tre år. Den nuværende mulighed for at vælge alternative foranstaltninger udgår derfor. For små installationer vil dokumentering af systemets ydeevne ved installation og registrering af disse oplysninger i databaserne for energiattester støtte kontrollen af overholdelsen af de mindstekrav, der er fastsat for alle tekniske bygningsinstallationer, og styrke energiattesters rolle. Endvidere vil det nuværende periodiske sikkerhedseftersyn og planlagt vedligeholdelsesarbejde fortsat være en lejlighed til at yde direkte rådgivning om forbedringer af energieffektiviteten.
- (13) For at sikre deres bedst mulige udnyttelse i forbindelse med bygningsrenovering bør finansielle foranstaltninger forbundet med energieffektivitet sammenkædes med omfanget af renoveringen, som bør vurderes ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen.
- (14) Det er lettere at opnå finansiering, hvis der er adgang til oplysninger af god kvalitet. Offentlige bygninger med et samlet nettoetageareal på over 250 m² bør derfor forpligtes til at offentliggøre deres faktiske energiforbrug.
- (15) De nuværende uafhængige kontrolsystemer for energiattester bør styrkes for at sikre, at attester er af god kvalitet, kan anvendes med henblik på kontrol af overholdelsen og til at levere statistiske oplysninger om den regionale/nationale bygningsmasse. Høj kvalitetsdata om bygningsmassen er nødvendige, og de kan delvis genereres ud fra registre og -databaser, som næsten alle medlemsstater er i færd med at udvikle og forvalte i forbindelse med energiattester.
- (16) For at opfylde målene om energieffektivitet for bygninger bør gennemsigtigheden af energiattester forbedres ved at sikre, at alle de nødvendige parametre til beregninger, for både attestering og mindstekravene til energimæssig ydeevne, fastsættes og anvendes på en ensartet måde. Medlemsstaterne bør iværksætte passende foranstaltninger, der sikrer, at f.eks. ydeevnen for installerede, udskiftede eller opdaterede tekniske bygningsinstallationer dokumenteres med henblik på bygningers attestering og kontrol af overholdelsen.
- (17) Kommissionens henstilling (EU) 2016/1318 af 29. juli 2016 om næsten energineutrale bygninger fremlagde, hvordan gennemførelsen af direktivet samtidigt kunne sikre omdannelsen af bygningsmassen og overgangen til en mere bæredygtig

energiforsyning, der også støtter strategien for opvarmning og køling⁷. For at sikre en korrekt gennemførelse bør de generelle rammebestemmelser for beregning af bygningers energimæssige ydeevne ajourføres, understøttet af det arbejde, der er udført af Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN), jf. mandat M/480 fra Kommissionen.

- (18) Bestemmelserne i dette direktiv bør ikke forhindre medlemsstaterne i at fastsætte mere ambitiøse krav til energimæssig ydeevne på bygningsniveau og for bygningsdele, så længe sådanne foranstaltninger er forenelige med Unionens lovgivning. Det er i overensstemmelse med målene i nærværende direktiv og direktiv 2012/27/EU, at disse krav under visse omstændigheder kan begrænse installationen eller brugen af produkter, der er omfattet af anden anvendelig EU-harmoniseringslovgivning, forudsat at sådanne krav ikke udgør en urimelig markedshindring.
- (19) Målene for dette direktiv, nemlig at reducere den mængde energi, der bruges til dækning af den energiforsyning, som er forbundet med en typisk brug af bygninger, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, hvis de handler alene. Målene for direktivet nås bedst ved at handle på EU-niveau, da dette sikrer sammenhæng med fælles målsætninger, forståelse og politisk vilje. Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (20) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter⁸ har medlemsstaterne forpligtet sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. Med hensyn til nærværende direktiv anser lovgiveren fremsendelse af sådanne dokumenter for at være begrundet.

- (21) Direktiv 2010/31/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed —

VETAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 2010/31/EU ændres således:

- 1) artikel 2, nr. 3, affattes således:
- "3. "teknisk bygningsinstallation": teknisk udstyr til en bygnings eller bygningsenheds rumopvarmning, rumkøling, ventilation, varmt brugsvand, indbygget belysning, bygningsautomatik og -regulering, elproduktion på stedet og infrastruktur på stedet til elektromobilitet eller en kombination af sådanne installationer, herunder dem, der anvender energi fra vedvarende energikilder"
- 2) efter artikel 2 indsættes følgende artikel 2a om "Langsigtet strategi for renovering", der skal forelægges i overensstemmelse med de integrerede nationale energi- og klimaplaner i forordning (EU) **XX/20XX** [forvaltning af energiunionen]:

⁷ COM(2016) 51 final.

⁸ EUT C 369 af 17.12.2011, s. 14.

- a) første stykke består af artikel 4 i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet⁹, bortset fra artiklens sidste afsnit
- b) følgende indsættes som stk. 2 og 3:

"2. I deres langsigtede strategi, som er omhandlet i stk. 1, fastsætter medlemsstaterne en køreplan med klare milepæle og foranstaltninger til at nå det langsigtede mål for 2050 om at dekarbonisere deres nationale bygningsmasse, som omfatter specifikke milepæle for 2030.

Derudover skal den langsigtede strategi bidrage til bekæmpelsen af energifattigdom.

3. Med sigte på at yde vejledning ved investeringsbeslutninger, som omhandlet i stk. 1, litra d), skal medlemsstaterne indføre mekanismer for:

- a) aggregering af projekter for at gøre det lettere for investorer at finansiere de renoveringer, der er omhandlet i stk. 1, litra b) og c)
- b) afhjælpe risikoen ved energieffektivitetsaktiviteter for investorer og den private sektor og
- c) anvendelse af offentlige midler til at mobilisere yderligere private investeringer eller til at rette op på specifikke markedssvigt."

3) Artikel 6 ændres således:

- (a) stk. 1, andet afsnit, udgår
- (b) stk. 2 og 3 udgår.

4) artikel 7, stk. 5, udgår.

5) Artikel 8 ændres således:

- (a) stk. 1, tredje afsnit, udgår
- (b) stk. 2 affattes således:

"2. Medlemsstaterne sikrer, at der i alle nye erhvervsbygninger og alle eksisterende erhvervsbygninger, der gennemgår omfattende renoveringsarbejder, såfremt der deri er mere end 10 parkeringspladser, er mindst én ud af hver 10 parkeringspladser, som er udstyret med en ladestander som omhandlet i direktiv 2014/94/EU om etablering af infrastruktur for alternative brændstoffer¹⁰, og at disse ladestander er i stand til at starte og standse opladningen som reaktion på prissignaler. Fra den 1. januar 2025 gælder dette krav for alle erhvervsbygninger med mere end 10 parkeringspladser.

Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte eller anvende de krav, der er omhandlet i foregående afsnit, i forbindelse med bygninger, som ejes og benyttes af små og mellemstore virksomheder som defineret i afsnit I i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der i nybyggede beboelsesejendomme og beboelsesejendomme, som gennemgår omfattende renoveringsarbejder,

⁹ EUT L 315 af 14.11.2012, s. 13.

¹⁰ EUT L 307 af 28.10.2014, s. 1.

såfremt der deri er mere end 10 parkeringspladser, er forberedt kabelføring for at muliggøre installationen af ladestandere til elektriske køretøjer for hver parkeringsplads.

4. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte eller anvende kravene i stk. 2 og 3 i forbindelse med offentlige bygninger, som allerede er omfattet af direktiv 2014/94/EU."

(c) følgende tilføjes som stk. 5 og 6:

"5. Medlemsstaterne sikrer, at der ved installation, udskiftning eller opgradering af en teknisk bygningsinstallation foretages en vurdering af den samlede energimæssige ydeevne for hele den ændrede installation, og at dette dokumenteres og videreformidles til bygningsejeren, således at dokumentationen er tilgængelig for kontrol af overholdelsen af mindstekravene, der er fastsat i henhold til stk. 1, og i forbindelse med udstedelsen af energiattester. Medlemsstaterne sikrer, at disse oplysninger registreres i den nationale energiattestdatabase, der er omhandlet i artikel 18, stk. 3.

6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 23 med henblik på at supplere dette direktiv med en definition af "intelligensindikator" og med de betingelser, hvorunder "intelligensindikatoren" vil kunne angives som en supplerende oplysning til eventuelle lejere eller købere.

Intelligensindikatoren skal afdække fleksibilitetsfunktioner, forbedrede funktionaliteter og muligheder som følge af, at mere indbyrdes forbundet og indbygget intelligent udstyr integreres i de konventionelle tekniske bygningsinstallationer. Funktionerne skal gøre personerne i bygningen og bygningen selv bedre i stand til at reagere på komfort- eller driftskrav, deltage i efterspørgselsreaktion og bidrage til en optimal, smidig og sikker drift af de forskellige energisystemer og fjernvarme/køleinfrastrukturer, som bygningen er forbundet til."

6) Artikel 10 ændres således:

(a) stk. 6 affattes således:

"6. Medlemsstaterne sammenkæder deres finansielle foranstaltninger med henblik på energieffektivitetsforbedringer inden for renovering af bygninger med de energibesparelser, der opnås som følge af en sådan renovering. Besparelserne bestemmes ved at sammenligne energiattester udstedt før og efter renoveringen. "

(b) følgende indsættes som stk. 6a og 6b:

"6a. Når medlemsstaterne opretter en database til registrering af energiattester, skal denne gøre det muligt at spore det faktiske energiforbrug i de omfattede bygninger, uanset deres størrelse og kategori. Databasen skal indeholde oplysninger om det faktiske energiforbrug for bygninger, som offentligheden ofte besøger, og som har et etageareal på over 250 m², og disse oplysninger skal ajourføres regelmæssigt.

6b. Aggregerede anonymiserede data, der overholder EU's krav til databeskyttelse, skal efter anmodning stilles til rådighed, og det som minimum

for de offentlige myndigheder med henblik på statistiske og forskningsmæssige formål."

7) Artikel 14 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre regelmæssigt eftersyn af de tilgængelige dele af anlæg, der anvendes til opvarmning af bygninger, som f.eks. varmereproducerende enheder, kontrolsystemer og cirkulationspumper i erhvervsbygninger med et samlet primærenergiforbrug på over 250 MWh pr. år og beboelsesejendomme med centraliserede tekniske bygningsinstallationer med en samlet nominel nytteeffekt på over 100 kW. Nævnte eftersyn skal omfatte en vurdering af kedlens effektivitet og dens dimensionering i forhold til bygningens opvarmningsbehov. Vurderingen af kedlens dimensionering skal ikke nødvendigvis gentages, hvis der ikke i mellemtiden er foretaget ændringer i varme anlægget eller i bygningens opvarmningsbehov."

b), stk. 2, 3, 4 og 5, udgår og erstattes af følgende:

"2. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte krav for at sikre, at erhvervsbygninger med et samlet primærenergiforbrug på over 250 MWh pr. år udstyres med bygningsautomatik og reguleringssystemer. Disse systemer skal være i stand til:

- a) løbende at overvåge, analysere og tilpasse energiforbruget
- b) at benchmarke bygningens energieffektivitet, opdage effektivitetstab i tekniske bygningsinstallationer og underrette den person, der er ansvarlig for faciliteterne eller den tekniske ejendomsforvaltning, om mulighederne for forbedring af energieffektiviteten
- c) at tillade kommunikation med forbundne tekniske bygningsinstallationer og andre apparater i bygningen, og være interoperabel med tekniske bygningsinstallationer på tværs af forskellige typer af ikke-generisk teknologi, udstyr og producenter.

3. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte krav for at sikre, at beboelsesejendomme med centraliserede tekniske bygningsinstallationer med en samlet nominel nytteeffekt på over 100 kW er udstyret med:

- a) kontinuerlig elektronisk overvågning, som måler installationernes effektivitet, og underretter bygningens ejere eller forvaltere, når effektiviteten er faldet væsentligt, og når det er tid at vedligeholde installationen, og
- b) effektive reguleringsfunktionaliteter, der gør det muligt at sikre en optimal produktion, distribution og anvendelse af energi."

8) Artikel 15 ændres således:

a) stk. 1 affattes således:

"1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at gennemføre regelmæssigt eftersyn af de tilgængelige dele af klimaanlæg i erhvervsbygninger med et samlet primærenergiforbrug på over 250 MWh pr. år

og beboelsesejendomme med centraliserede tekniske bygningsinstallationer med en samlet nominel nytteeffekt på over 100 kW. Dette eftersyn skal omfatte en vurdering af klimaanlæggets effektivitet og dets dimensionering i forhold til bygningens kølebehov. Vurderingen af dimensioneringen skal ikke nødvendigvis gentages, hvis der ikke i mellemtiden er foretaget ændringer i klimaanlægget eller i bygningens kølebehov.

b), stk. 2, 3, 4 og 5, udgår og erstattes af følgende:

"2. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte krav for at sikre, at erhvervsbygninger med et samlet primærenergiforbrug på over 250 MWh pr. år udstyres med bygningsautomatik og reguleringssystemer. Disse systemer skal være i stand til:

- (a) løbende at overvåge, analysere og tilpasse energiforbruget
- (b) at benchmarke bygningens energieffektivitet, opdage effektivitetstab i tekniske bygningsinstallationer og underrette den person, der er ansvarlig for faciliteterne eller den tekniske ejendomsforvaltning, om mulighederne for forbedring af energieffektiviteten
- (c) at tillade kommunikation med forbundne tekniske bygningsinstallationer og andre apparater i bygningen, og være interoperabel med tekniske bygningsinstallationer på tværs af forskellige typer af ikke-generisk teknologi, udstyr og producenter.

3. Som alternativ til stk. 1 kan medlemsstaterne fastsætte krav for at sikre, at beboelsesejendomme med centraliserede tekniske bygningsinstallationer med en samlet nominel nytteeffekt på over 100 kW er udstyret med:

- (a) kontinuerlig elektronisk overvågning, som måler installationernes effektivitet, og underretter bygningens ejere eller forvaltere, når effektiviteten er faldet væsentligt, og når det er tid at vedligeholde installationen, og
- (b) effektive reguleringsfunktionaliteter, der gør det muligt at sikre en optimal produktion, distribution og anvendelse af energi."

9) I artikel 19 ændres "2017" til "2028".

10) Artikel 20, stk. 2, første afsnit, affattes således:

"Medlemsstaterne oplyser navnlig ejere eller lejere af bygninger om energiattester, om deres formål og målsætning, om omkostningseffektive måder, hvorpå bygningens energimæssige ydeevne kan forbedres og, hvor det er hensigtsmæssigt, om de finansielle instrumenter, der er til rådighed til at forbedre bygningens energimæssige ydeevne."

11) Artikel 23 affattes således:

"Artikel 23

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i artikel 5, 8 og 22 omhandlede delegerede retsakter på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i artikel 5, 8 og 22 omhandlede delegerede retsakter på ubestemt tid fra [indsæt ikrafttrædelsesdato].

3. Den i artikel 5, 8 og 22 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt, hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016¹¹.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 5, 8 og 22 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

12) Artikel 24 og 25 udgår.

13) Bilagene ændres som anført i bilaget til nærværende direktiv.

Artikel 2

Artikel 4, med undtagelse af det sidste afsnit, i direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet¹² udgår.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den XXXX [*indsæt dato 12 måneder efter ikrafttræden*]. De tilsender straks Kommissionen disse love og bestemmelser.

Lovene og bestemmelserne skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 5

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

¹¹ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

¹² EUT L 315 af 14.11.2012, s. 13.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand